

அறஞ்செந் அழுதம்

இந்மீது விழுமியக் காலாண்டதும் - 68

ஐப்பசி - மார்ச்சி 2017

இராமகிருஷ்ண மினன் சமய பாடசாலை

40, இராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு - 06

அழுதம் 17

துளி 4

தூய்மை

தூய்மையாக இருப்பதும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதும்தான் எல்லா வழிபாடுகளின் சாரமாகும். ஆசாரம் என்ற சொல் அகத் தூய்மையையும் குறிக்கும்; புறத் தூய்மையையும் குறிக்கும். புறத் தூய்மையை நீராலும் சாஸ்திரங்கள் கூறும் முறைப்படி நடப்பதனாலும் பெற்றுமுடியும். பொய் சொல்லாமை, மது அருந்தாமை, தீய நெறிகளில் செல்லாமை, பிறருக்கு நன்மை செய்தல் ஆகியவற்றால் அகத் தூய்மை ஏற்படும். நன்மை எல்லாம் இறைவனால் செய்யப்படுகின்றன என்றும், தீமையைச் செய்யவன் தானே என்றும் கொள்ள வேண்டும். மனதைத் தூய்மைப்படுத்த இதுவே எனிய வழி.

மனத் தூய்மையுடன் இருங்கள். உங்களை நாடி வரும் ஏழைகளுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவி செய்யுங்கள். இது நற்கர்மம். இதன் பலனாக உங்கள் இதயம் தூய்மை பெறும். கடலைப் போன்று மிகவும் ஆழந்தும் வானத்தைப் போன்று பாந்தும் இருக்கும் இதயமே நமக்கு வேண்டும். எப்போதுமே இதயத்தைப் பரிபக்குவப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் இதயத்தின் மூலம் பேசுவது இறைவன். அறிவின் மூலம் பேசுவது நீங்கள்.

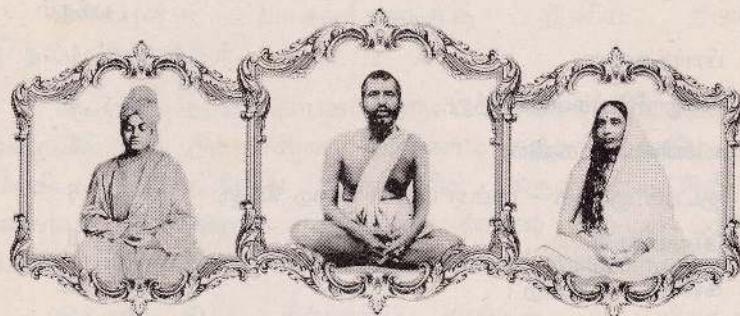
இரு மனிதன் உடலாலும் உள்ளத் தாலும் தூய்மையாக இருந்தால் அன்றி, கோயிலுக்கு வருவதும் சிவபெருமானை வழிபடுவதும் பயனற்றனவாகும். உடலும் உள்ளமும் தூய்மையாக இருப்பவர்களின் பிரார்த்தனைகள் சிவபெருமானால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. யார் தூய்மை அற்றவர்களாக இருந்து கொண்டு சமயத்தைப்பற்றி மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கிறார்களோ அவர்கள் இறுதியில் தோல்வியடைகிறார்கள்.

தூய்மை மற்றும் மௌனத்திலிருந்து ஆற்றல் மிக்க சொற்கள் பிறக்கின்றன. புனிதமே மிக உயர்ந்த சக்தி. மற்றவை அனைத்தும் அதன் முன் ஒடுங்கியே நிற்கும். தூயவர் ஆகுங்கள். நீங்கள் ஆற்றலைப் பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால், மனப்பூர்வமாக, சிறிதும் சுயநலமின்றி, அனைத்திற்கும் மேலாக பரிபூரணமான தூய்மையுடன் இருப்பதன் மூலம் என்னைப் பின்தொடருங்கள். என் ஆசிகள் உங்களைத் தொடரும்.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

தொகுப்பு: சி. அபிராமி, பழைய மாணவி (தொண்டராசிரியை)

பிரர்த்தனை

நவாய நவ-ரூபாய பரமார்த்ததைக-ரூபினே
ஸர்வாஜ்ஞான-தமோ-பேதபானவே சித்கணாய தே
- ஸ்ரீ குருகீதை

பொருள்: எல்லா அஞ்ஞான இருளையும் நாசம் செய்யும் குரியன் போன்றவரும், அறிவே வடிவாகியவரும், பரமார்த்தமாகிய ஒன்றே உருக் கொண்டவரும் என்றும் புதியதாயும், புதிய வடிவினராயும் விளங்குபவருமான உமக்கு நமஸ்காரம்.

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வகுழு கடந்ததேர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் தீரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆபரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

பொருள்: ஓளி வளரும் விளக்கே! ஒப்பற் பொருளே! உணர்வைக் கடந்த ஞான வடிவினனே! தூய பளிங்கு மலையைப் போன்ற அழகானவனே! உள்ளத்தில் இனிக்கும் தேனே! அடியவர் உள்ளத்துக்கு ஆனந்தமளிக்கும் கனியே! பொன்னம்பலத்தில் அடியார்க்காக அருள் நடனத்தை நிகழ்த்தும் உன்னை நான் புகழுமாறு அநுள்வாயாக.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய பாடசாலை.
40, இராமகிருஷ்ண வீதி, கொழும்பு 06.

இந்த இதழில்...

	பக்கம்
1. பிரார்த்தனை	1
2. இதழாசிரியர்களிடமிருந்து	3
3. உண்மை - கவிதை	5
4. குட்டிக் குரங்கு - பாப்பா பாப்பா கதை கேளு	6
5. ஆலயங்கள்	8
6. கலியுக கற்பகதரு	12
7. சரணாகதி - படக் கதை	15
8. வற்றாசனம் - யோகம்	17
9. பற்கள் எய்யும் அம்பு - சாதனையாளர்	19
10. பொய்கை ஆழ்வார் - அழியாத இந்து தீர்மம்	22
11. உங்கள் சிந்தனைக்கு...	26
12. மைகுர் மாவிளையில் சுவாமி விவேகானந்தர்...	28
13. முதியவின் பரந்த உள்ளம் - உண்மைச் சம்பவம்	30
14. கேட்டுச் சுவைத்தவை	32
15. செய்திகள்	34
அட்டைப் பக்கங்கள்...	
1. அட்டைப்படம்	
2. சுவாமிஜியின் திருமுகம்	ii
3. வாசகர் கருத்து - படம் தரும் பாடம்	iii

உயிரே போகும் நிலை வந்தாலும்
 தெரியத்தை விடாதே!
 நீ சாதிக்கப் பிறந்தவன்! துணிந்து
 நில! எதையும் வெல்!
- சுவாமி விவேகானந்தர் -

இதழாச்சியர்கள்டமிருந்து...

அன் புள் ஸ் வாசகர் கணக்கு இனிய தீபாவளி
நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இருள் மண்டிக் கிடக்கும் ஓர் அறையில் ஒரு தீக்குச்சியை உரசினால் அந்தக் கணமே இருள் விலகி விடுவதைப்போல இறைவனின் அருள் ஏற்பட்டுவிட்டால் பலகாலம் இறைவனை மறந்திருந்த எங்கள் மனமும் புத்தொளி பெற்று உய்வடையும் என்கிறார் குருதேவர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்.

இந்தத் தீபத் திருநாளில் நாங்கள் பல விளக்குளை ஏற்றி, இருளை நீக்கி, நண்பர்களுடனும் உறவினர்களுடனும் ஆனந்தமாய்க் களித்திருப்போம். ஒளியைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போதே எமது மனதில் ஒரு புத்துணர்ச்சி உருவாகிறது. அதனால்தான் போலும் இந்துக்கள் மட்டுமல்லாது வேறு சமயத்தினரும் விளக்கோ மெழுகுதிரியோ ஏற்றி இறைவனை வழிபடுவதை உலகெங்கும் பன்னினுங்காலமாக அவதானிக்க முடிகிறது.

எனினும் ஒளியின் முக்கியத்துவம் இந்துக்களின் வாழ்வில் தனிச்சிறப்புடையது. தினமும் கோயிலில் நடைபெறும் ஆரதியில் தொடங்கி, வேதகாலத்தின் மிக ஆழ்ந்த

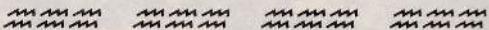
மந் திரங் கள்

வரையில் ஒளியின்
மகத்துவம் காணப்-
படுகிறது.
ஒளியை வழங் கும்
குரியனை முழுமுதற்
கடவுளாக வழிபடும் சௌரம்
என்ற வழிபாட்டுமுறை இந்து
சமயத்தில் காணப்படுகிறது.
ஒளியானது ஞானத்திற்கு
உவமையாகவும் சூறப்
பட்டுள் எது. தீபாவளிப்

பண்டிகையானது ஒளியையே சிறப்பித்துக் கொண்டாடப்படுகிறது. இத் தீர்நாள் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இம்முறை எமது அட்டைப் படத்தில் இந்தியாவில் கர்நாடக மாநிலத்தில் மைசூரிலுள்ள அரண்மனை அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அழகைக் காட்டுகிறது. இந்த மாளிகைக்கு சுவாமி விவேகானந்தர் வருகை தந்திருக்கிறார். அந்த சம்பவத்தைப்பற்றி 28ஆம் பக்கத்திலுள்ள ஆக்கத்தில் காணலாம்.

எமது உள்ளத்தின் இருளை நீக்கி ஞானமாகிய ஒளியைக் கொண்டுவர உற்துணையாய் நிற்கும் இவ் அறநெறி அமுதத்தை, பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், தூய அள்ளை ஸ்ரீ சாரதா தேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் பாதக் கமலங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

எண்ணெய் இல்லாமல் வீக்கு எர்யாது. அது போல் இறைவன் இல்லாவிட்டால் உயிர் வழு முடியாது.

- பகவான்

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் -

உண்மை

உண்மையைப் போல் உயர்ந்த ஒன்று

உலகில் இல்லை என்றே

திண்மையாக மனதில் வைத்தால்

சீர்கள் பல பெறுவோம்

சோதனைகள் குழந்த போதும்

சொல்லுவாய் நீ உண்மை

வேதனைகள் யாவும் பின்னால்

விலக வரும் நன்மை

சொன்ன சொல்லை மாற்றிடாமல்

துயரடைந்த மன்னன்

பின்னர் நல்ல நாதனருள்

பெற்ற கதை கொள் நீ

உலகிலுள்ள சமயம் யாவும்

உரைத்த பொருள் உண்மை

பலமதாக வாழ்வில் மேன்மை

படர வைக்கும் உண்மை

உண்மை வழிச் சென்றவர்கள்

உயர்ந்த கதை கேட்டே

வண்மையோடு வாழ நாங்கள்

மன்னில் எண்ணுவோமே!

அரிச்சந்திரன்

ஆக்கம்: ஜே. காயத்திரி, தொண்டராசிரியை (பழைய மாணவி)

பாப்பா பாப்பா கிளை கேளு...

ஆற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது. ஆற்றங்கரை ஓரமாக ஒரு குரங்கு தன் குட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தது.

அருவி நீரைப் பார்த்ததும் அதில் குளிக்க வேண்டும் என்று குரங்குக் குட்டிக்கு ஆசையாக இருந்தது. உடனே தாய்க் குரங்கைப் பார்த்து, “அம்மா, அம்மா! எனக்கு ஆற்றில் குளிக்க ஆசையாக இருக்கின்றது” என்றது.

குட்டியின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய நினைத்த தாய்க் குரங்கு, குட்டியை ஆற்றின் கரை ஓரமாக, சற்று ஆழம் குறைந்த பகுதியில் வைத்துக் குளிப்பாட்டியது. குட்டிக் குரங்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியிடன் ஆற்றில் குளிக்கத் தொடங்கியது.

அப்போது தண்ணீரில் ஒரு எறுமெடு தத் தளித் துக் கொண்டு இருந்தது. அந்த எழும்பைக் குட்டிக் குரங்கும் தாய்க் குரங்கும் பார்த்தன. உடனே தாய்க் குரங்கானது, அந்த எழும்பைத் தன் கையாலே பிடித்துக் கரையில் சேர்த்தது.

அதனைக் கவனித்த குட்டிக் குரங்கு, “அம்மா! எதற்காக எழும்பைப் பிடித்துக் கரையில் சேர்த்தீர்கள்?” என்று கேட்டது. அதற்குத் தாய்க் குரங்கு, “குட்டியே! துன்பபடும் உயிர்கள் எதுவாய் இருந்தாலும் அதனைக் காப்பாற்றுவது நம் கடமைகளில் ஒன்றாகும். எனவே எந்த

உயிர் துன்பப்பட்டாலும், அது சிறியதாக இருந்தாலும்கூட, அதனை உடனே காப்பாற்ற வேண்டும்! இந்த அறிவுரையை உன் வாழ்க்கையில் நீ எந்த நோத்திலும் கைவிட்டுவிடக் கூடாது” என்று அறிவுரை கூறியது.

தன் தாய் கூறிய அறிவுரையைக் குட்டிக் குரங்கும் ஏற்றுக் கொண்டது. “அம்மா! நீங்கள் கூறியபடியே நான் துன்பப்படும் உயிர்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அவைகளை உடனே காப்பாற்றி விடுவேன்” என்று கூறியது.

தன் குட்டியின் பேச்சைக் கேட்டுத் தாய்க் குரங்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, “குட்டியே! நீ நல்ல பழக் கவழக் கங்களுடன் செயற்பட்டு எனக்கு நல்ல பெயரை எடுத்துக் கொடுப்பாய் என்று நம்புகிறேன்” என்றது.

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்

-திருக்குறள்

பொழிப்பு: தன் மகனை நற்பண்பு நிறைந்தவன் எனப் பிறர் சொல்லக் கேள்வியற்ற தாய், தான் அவனைப் பெற்ற காலத்து உற்ற மகிழ்ச்சியைவிடப் பெரிதும் மகிழ்வாள்.

தொகுப்பு: க. கலைவாணி, தொண்டராசிரியை (பழைய மாணவி)

உடன் வாழும் உயிர்களில் ஏதாவது ஒன்றுக்காவது உன்னால் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க முடியுமானால் உன் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் நிறைவேற்றிவிட்டது என்று புரிந்துகொள்.

- தூய அன்னன் ஸ்ரீ சாரதா தேவ்யார் -

கடந்த இதழ்களில்
ஆலயங்களின்
அமைப்புக் களைப் பற்றியும்
அவை உணர்த்தும்
தத் துவங்களைப் பற்றியும்
கண்டோம். “ஒன்றே குலம்;
ஒருவனே தேவன்” என்பதைப்
போற்றி வாழ்வது மானிட தர்மமாகும். எனினும் ஓவ்வொருவரும்
தத்தமது எண்ணம், வாழ்வமுறை, சமுதாய அமைப்பு
ஆகியவற்றுக்கேற்ப இறைவழிபாட்டை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.
மனித நாகரிக வளர்ச்சிப் படியில், மக்களைப்பற்றிச் சிந்தித்த
ஞானிகள், சாதாரண மக்களும் இறை தத்துவத்தை இலகுவாகப்
புரிந்துகொள்வதற்காகவே கோயில், திருவருவம், வழிபாட்டுமுறை
ஆகியவற்றை உருவாக்கினர்.

உலகில் தோன்றிய பல
மதங்களில், இயற்கையோடு இணைந்த மதமாக இந்துமதம்
காணப்படுகிறது. அந்த இயற்கை வழிபாடு பின்னர் உருவ வழிபாடாக
மாற்றும் பெற்றபோது தாம் போற்றி வணங்கும் தெய்வங்களுக்குக்
கோயில் கட்டி விழா எடுக்கும் பண்பும் உருவாயிற்று. இதனை
மையமாகக் கொண்டே உலகெங்கும் பல இந்து ஆலயங்கள்

அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள்
மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற
மூன்று சிறப்பும் உடைய பல
சிவாலயங்கள் இந்தியா, இலங்கை,
நேபாளம், கம்போடியா போன்ற பல
உலக நாடுகளில் காணப்
படுகின்றன. அவை ஜோதிர்லிங்கத்
தலங்கள், பஞ்சபூதத் தலங்கள்,
பஞ்ச சபைத் தலங்கள், பஞ்ச காட்டுத் தலங்கள், பஞ்ச நாதத்

தலங்கள், அட்டவீரட்டம், சப்தவிடத் தலங்கள், சப்தஸ்தானம் எனப்
பலவாறு சிறப்பித்து வணங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல்

திருமுறைகளில் நால்வரால் (சமய குரவர்) பாடல் பெற்ற

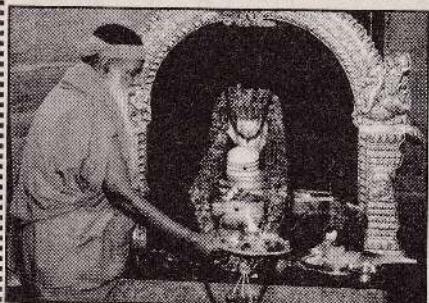

தாய்ஸாந்திலுள்ள சிவாலயம்

சிவாலயங்கள் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தவை. அத்தகைய ஆலயங்களில் 272 ஆலயங்கள் இந்தியாவிலும் 2 ஆலயங்கள் இலங்கையிலும் உள்ளன. இலங்கையிலுள்ள இத் தலங்கள் திருக்கேதீச்சரமும் திருக்கோணச்சரமும் ஆகும்.

ஆலயங்களானவை பல உயரிய தத்துவங்களையும் இறை கோட்பாடுகளையும் எமக்கு உணர்த்தும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை வெறுமனே இறைவனின் இருப்பிடங்கள் மட்டுமல்ல. ஆலயங்கள் விஞ்ஞானபூர்வமாக, மனிதனுக்கு உடல்தீயாகவும் உள்தீயாகவும் பல்வேறு நன்மைகளை அளிக்கின்றன.

வேத ஆகம முறைப்படியும் சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படியும் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களிலே இறைவனது விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு அவ் விக்கிரகங்களுக்குத் தினமும் அபிஷேகம், ஆராதனை, அலங்காரம், தூபதீப நைவேத்தியம், கற்பூர ஆரதி என வரிசையாகப் பல உபசாரங்களும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலம் எமக்கு

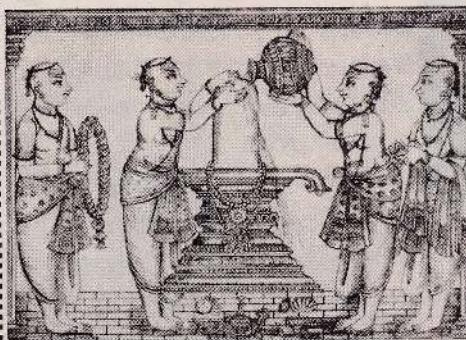
இறைவனது அருள்கிடைப்பதோடு எமது மனத்தை இறைவனிடத்தே செலுத்தும் பயிற்சியும் கிடைக்கிறது. ஆலயங்களிலே ஒலிக்கும் தெய்வீக கானங்கள், இறைவனுக்குரிய மந்திரங்கள் மற்றும் திருமுறைகள், எமது சிந்தனைகளை இறைவனிடத்தே செலுத்துவதற்கு ஏதுவாய் அமைகின்றன.

அத்துடன் ஆலயங்கள் மக்கள் ஒன்றுகூடி அவரவர் அறிவு நிலைக் கேற்ப இறைவனை வழிபடக்கூடிய இடமாக விளங்குகின்றன. ஆலய வழிபாட்டின்மூலம் எமது மனம் அமைதி பெறும். இறை சிந்தனைகளால் எமது மனம் இறைவனோடு ஒன்றிப்பதால் ஆன்மா ஈடேற்றமடையும். இறையருள் நிறைந்த இவ் ஆலயங்களில் நாம் வழிபடும்போது எமது முன்வினைகள் நீங்கி

எமக்கு இகபர நலன்கள் கிடைக்கின்றன. எனவே நாம் புனிதமான, தெய்வீக அருள் நிறைந்த ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டியது மிகவும் சிறப்பானதாகும். இதனையே ஒளவையாரும், ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்ற கூற்றின் மூலம் ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பை எமக்கு எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

“திருக்கோயிலை வலம்வந்து சுவாமிக்குப் பூவைச் சாத்தித் தோத்திரம் செய்யாத உடம்பினாற் பயனில்லை” என்று திருநாவுக்கரசர் ஆலய வழிபாட்டின் அவசியத்தை அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். இறைவனின் திருவடிகளை அடைவதற்காகவே நாம் அனைவரும் மனிதர்களாக இப் புவியிலே பிறவி எடுத்துள்ளோம். எம்மை இறைவனோடு ஒன்றிக்கச் செய்யும் இடமாக இந்த ஆலயங்கள் விளாங்குகின்றன.

அத்துடன் ஆலய வழிபாட்டினால் பலர் முக்தி அடைந்துள்ளனர். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தர், மாணிக்கவாசகர், திருநாளைப்போவார், மார்க்கண்டேயர், வருகுண பாண்டியன், நமிநந்தியடிகள் ஆகியோர் ஆலய வழிபாட்டினால் முக்தி அடைந்தனர். இவ்வாறு இத்தகைய சிறப்புக்களை உடைய ஆலயங்களது

வரலாற்றுச்	சிறப்புக்கள்,
அவற்றின்	தொன்மை,
பெருமை	என் பவற்றை
அறிந்திருக்க	வேண்டியது
அ வ சி ய மா ன தா கு ம் .	
இதனைக்	கருத் திற்
க கா ண் டே	நா ம்
இந் த	இதழிலிருந்து
உ லகிலுள்ள	பிரசித் தி

பெற்ற இந்து ஆலயங்கள் சிலவற்றின் வரலாறு, பெருமை மற்றும் அதன் சிறப்புக்களையும் தொகுத்து வழங்கவுள்ளோம்.

வரலாற்றுக்கு முந்பட்ட காலத்திலிருந்தே இந்து சமயம் இலங்கையில் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பல சிவாலயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பஞ்ச

ஈச்சரங்கள் இலங்கையின் படுத்துகின்றன. வடக்கே திருக்கோணச்சாமும் தெற்கே முன்னேஸ்வரம் மற்றும் திருக்கேதீச்சாமும் அமைந்துள்ளன.

பஞ்ச ஈச்சரங்கள்

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து இறையருளோடு முக்தியாகிய பேரின்பத்தை அடைவோமாக.

ஓஓஓ ஓஓஓ ஓஓஓ ஓஓஓ ஓஓஓ

ஆக்கம்: ச. வாக்கி, பழைய மாணவி

கடவுளிடம்

துன்பத்தால்
கொள்ளுங்கள்.
நோக்குங்கள்.
உதவி நிச்சயம்

நம் பிக் கை வையுங்கள் ...

வாடுபவர்களுக்காக இரக்கம்
பிறகு உதவிக்காகக் கடவுளை
உங்களுக்குத் தேவைப்படும்
தீர்மானம்.

— சுவாமி விவேகானந்தர் —

ஆன்மீக வாழ்வானது இறைவனைச் சார்ந்ததாகவும் அகத் தேடலாகவும் அமைகிறது. இவ் அகத் தேடலில் முறையான ஒரு குருவின் வழிகாட்டுதல் இல்லாவிட்டால் திசை தெரியாத வழிப்பாதையில் பயணிப்பதாய் அமைந்துவிடும்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் தன் ஆரம்பகால சாதனை வாழ்க்கையில் கேளாராம் பட்டாச்சாரியார் என்பவரிடமிருந்து மந்திர தீட்சை பெற்றுக் கொண்டார். இதனைத் தவிர்த்து எதுவித வெளி உதவியினையும் பெற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தன்னுடைய தீவிர ஆன்மீக சாதனைகளாலும் இறை ஏக்கத்தாலுமே அன்னை காளியின் திருக் காட்சியைப் பெற்றார்.

ஆனாலும் தீவிர சாதனைகள் காரணமாக ஏற்பட்ட உடல் உபாதைகள் குறித்தோ அல்லது அவர், தான் பெற்ற காட்சியின் நிச்சயத் தன்மையைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளவோ ஒரு தகுதியான நபரின் தொடர்பு இருக்கவில்லை. அதனை நிவர்த்திக்கும் வகையில் அன்னை காளியின் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, வங்காள தேசத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படும் சாதனை முறைகளில் ஒன்றான தாந்திரிக சாதனை நெறி நின்று உய்வடைந்த பைரவ பிராம்மணியுடன் இராமகிருஷ்ணரின் அறிமுகத்தை நாம் சென்ற இதழில் பார்த்தோம்.

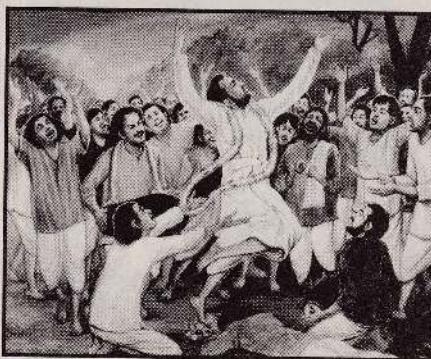
பைரவி பிராம்மணியின் வருகைக்கு முன்பு, இராமகிருஷ்ணர் தாங்கவொண்ணா உடல் ஸிச்சலினால் அவதியற்றார். பல சிகிச்சைகளை மேற்கொண்டும் உடல் ஸிச்சலைத் தணிக்க முடியவில்லை. காலையில் தொடங்கும் ஸிச்சலானது படிப்படியாக அதிகரித்து நண்பகல் வேளையில் தாங்க முடியாததாகிவிடும்.

அப்போது கங்கையில் இறங்கி நீருக்குள் இரண்டு அஸ்து மூன்று மணித் தியாலங் கள் தலையில் ஈரத் துண்டினைப் போட்டவாறு நிற்பார். அதன் பின்பு மதுர்பாடுவின் வீட்டிலுள்ள ஓர் அறையில் எல்லா ஜன்னலையும் மூடிவிட்டு, பளிங்குத் தரையை ஈரத் துணியால் துடைத்துவிட்டு அதன்மேல் விழுந்து புரள்வார். மதுர்பாடு முதலியோர், இராமகிருஷ்ணர் நோயினாலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று நம்பியிருந்தனர்.

ஆனால் பைரவி பிராம்மனி இதனை வேறு விதமாக நோக்கினார். இது நோய் அல்ல; தீவிர பக்தியால் உடலில் தோன்றும் மாற்றம் என்று கூறினார்.

மேலும் இத்தகைய உடல் மாற்றங்கள் ராதை, சைதன்யர் ஆகியோரின் வாழ்க்கையிலும் நடந்ததை மேற்கொள் காட்டித் தெளிவுபடுத்தினார். மேலும் இதற்குத் தீவாக, நறுமனை மலர் மாலையை அணிவதும் சந்தனத்தை உடல் முழுவதும் பூசுவதும் எரிச்சலைத் தணிக்கும் என்று கூறினார். இதனை மதுர்பாடு முதலியோரால் நம்ப முடியவில்லை.

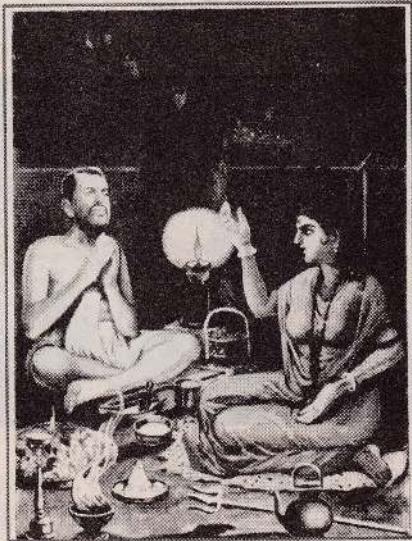
இருப் பினும் இதையும் முயற்சித்துப் பார்ப்பது என மூடிவெடுத்து இராமகிருஷ்ணரின் உடலில் சந்தனத்தைப் பூசினர்; மலர் மாலையை அணிவித்தனர். அதிசயிக்கத் தக்க வகையில் மூன்றே நாட்களில் உடல் எரிச்சல் முற்றிலும் நீங்கியது.

பைரவி பிராம்மனி, ஸ்ரீ இரகுவீரரை (இராமன்), தான் வழிபடும் இஷ்ட தெய்வமாகக் கொண்டிருந்தார். அவர் இரகுவீரர் சிலையான்றினை எப்போதும் கழுத்தில் அணிந்திருப்பார். தினமும்

அச் சிலைக்கு நைவேத்தியம் படைத்துப் பூஜை செய்வது வழக்கம். அன்றும் வழமைபோல் பஞ்சவடியில் உணவு தயாரித்து அதனைப் படைத்துவிட்டு தியானத்தில் மூழ்கினார். தியானத்தின்போது அற்புதக் காட்சி ஒன்றைக் கண்டு அதில் மனமொன்றிப் புறவன்றை இழந்துவிட்டார். அவ்வெளையில் இராமகிருஷ்ணரும் தெய்வீகச் சிந்தனையில் புறவுக நினைவை இழந்தவராய் பஞ்சவடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். வந்தவர், பைரவி பிராம்மனி தன் இஷ்ட தெய்வத்திற்கு எனப் படைத்துக் கொண்டிருந்த உணவை உண்ணத் தொடங்கினார். பைரவி பிராம்மனி தியானம் முடித்துப் பார் தத்தோது இராமகிருஷ்ணர் நைவேத் தியத் தை உண்டுகொண்டிருந்தார்!

இதனைத் தான் தியானத்தில் கண்ட அற்புதக் காட்சியிடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆனந்தப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கினார் பைரவி பிராம்மனி. யாருடைய வெளிப்பாட்டை இரகுவீரின் சிலையில் கண்டு மகிழ்ந்தாரோ அவரே மனித உருவில் தன் நைவேத்தியத்தை உண்டுகொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தார்.

சிறிது நேரத்தில் இராமகிருஷ்ணர் சாதாரண நிலைக்குத் திரும்பினார். நடந்ததை உணர்ந்த அவர் தன் செயலுக்கு வெட்கப்பட்டு, “அம்மா! நான் என்கட்டுப்பாட்டை இழந்து இவ்வாறு செய்தேன்? எதுவும் புரியவில்லையே!” என்று படபடப்புடன் கூறினார். பைரவி பிராம்மனி அதற்கு ஒரு தாயைப் போன்ற பரிவுடன், “மகனே! உகந்ததையே செய்தாய் நோ! இதனை நீயாகச் செய்யவில்லை. உன் னுள் இருப்பது யாரோ, அவரே இதைச் செய்தார். தியான வேளையில் நான் பெற்ற காட்சியில் இதனைச் செய்தது யார்,...”

சாஸ்தார்ஜி

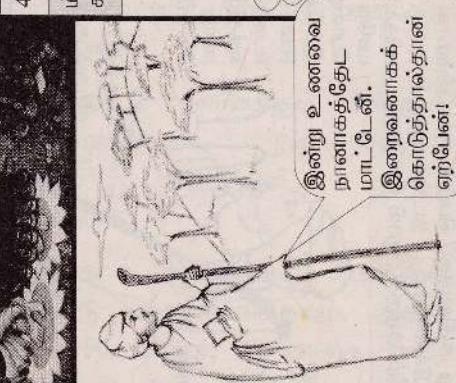
1 பகவான் டீ கிருஷ்ணர், குழந்தைக் கங்களைக் கீலை புந்த புங்களிய பூி பூி பிருந்தாவனம். பூி, நாராயணன், ராதா சமீத கிருஷ்ணராக அத் தீய கோத்தித்தில் விழுப்பிற்கு, தன்னைத் தேநவாம் பக்தர்களுக்கு அநுள் பிருந்தவள்ளும் இருக்கின்றார்.

2 கி.பி 1888ஆம் ஆண்டு சவாபி விவேகானந்தர் கோவாஜி பிரிவராஜக வார்க்காவைய பிற்காணந்து இந்தி நாடு முழுதும் பயணம் செய்தார்.

4 இந்த சங்கம்பத்துால் சவாமிஜி அந்தி காலைவிருந்து எதுவும் உணவைவில்லை. கட்டிலையான வெயிலால் ஏற்பட கலைப்பிற்கு பரி. அத்தோடு மொழும் சேர்ந்து கொண்டதில், சவாமிஜி மிகவும் சோரவடைத்துவிடார். அவ்வோது...

3 அப்படியாக சவாமிஜி பிருந்தா- வளத்தை அணி ந்தார். அங்குள்ள கோவர்த்தன கிரி மலையை பிருந்துவதனம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்!

5 மலையும் சர்யா அதிகமாகப் பெய்ய ஆஸ்வித்தால் கவாடினி வேகமாக நடக்கவானா. அபோது மின்னும் அந்தக் குல கோட்டு-சுரிங்கி

கவுமிழி! சற்று
நில்லுவங்கள் !
உங்களுக்காக
நான் உணவு
கொண்டு
வந்திருக்கிறேன்!!

பிரதியாழ்வு!!

6 കവാറിളി മൈൻസ് ട്രോ വേകമാക നടക്കത്

சுவாமி! வேகமாக நடக்கலானார். அப்போது மீண்டும் அந்தக் குரல் கேட்டது. சரிதான்

காசிதான் முதலீல்
மய்யாரோ கப்பிட்டு
மொவிருந்தது.
இரு காலை இந்தக்
மொவிகாம் டு மஹமுயில்
உணவு கொண்டு
வெங்நிறுக்கிழேன்
ஏன்னும் தூல்
கோ-கூதே!

6 കവാറി മൈൻസ് ട്രോ വേകമാക നടക്കത്

କରୁଣା ପାଦମଣି, ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମଣି

ஆனால், இது ஏன் இப்படி இருக்கும் கூடாது? சிரியை புயில் கிருஷ்ணர் என்னோடு பாட்டியோடு விட விரும்பாரா? பின்னால் வழவான் இறைவன் அனுப்பிய அளவாக இருந்தால்.....?

-କୂପ ଅଣିଲେ ପ୍ରୀ ଚାରତାଳୋହନିଯାର୍ -

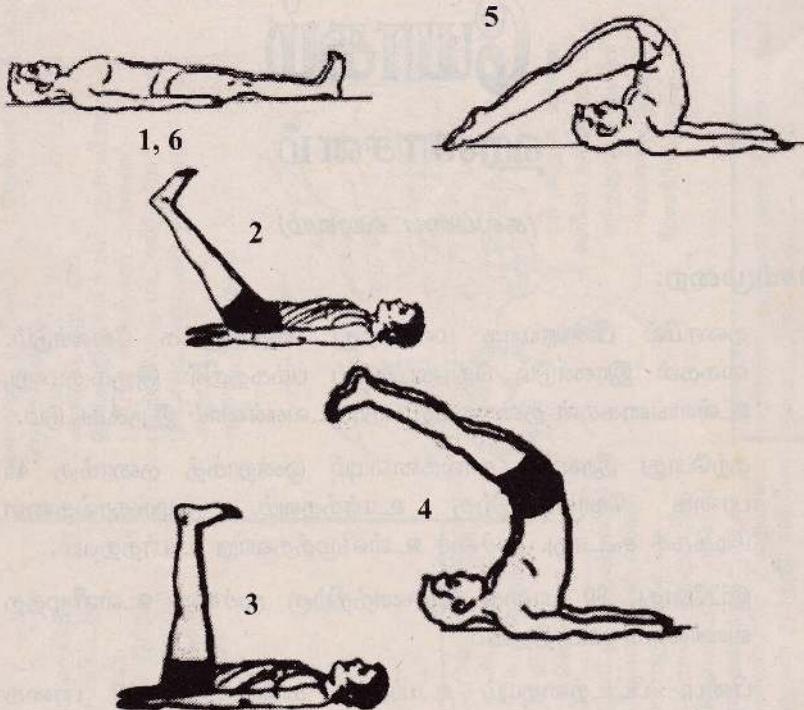
யോക്രം

ഖലാസനം

(കലപ്പൈ വഴിവമ്)

ചെയ്മുള്ളേ:

1. തരായില് പിൻപുരംാക മല്ലാന്തു പട്ടേതിരുക്ക വേണ്ടും. കൈകൾ ഇരഞ്ഞുമ് തൊട്ടൈക്കുപ് പക്കത്തില് ഇരുക്കുമാറു, ഉർണ്ണാങ്കകൾ തരായെയെന്ത് തൊട്ടവൻ്നെമ് ഇരുക്കട്ടും.
2. തற്പോതു ഇരഞ്ഞു കാല്ക്കണ്ണയുമ് ഓൺറാകത് തരാക്കു 45 പാകൈ കോൺത്തിന്റുകു ഉയർത്തവുമ്. മുളങ്കാല്ക്കണ്ണ മാടിക്കക്കു ചൂടാതു. മുച്ചൈ ഉർണ്ണിമുത്തവാറു ഉയർത്തവുമ്.
3. ഇപ്പോതു, 90 പാകൈ കോൺത്തിന്റുകു മുച്ചൈ ഉർണ്ണിമുത്ത വന്നെന്നെമ് ഉയർത്തവുമ്
4. പിൻപു, പിട്ടത്തൈയുമ് ഉയർത്തി, കാല്ക്കണ്ണ 135 പാകൈ കോൺത്തിന്റുകു കൊണ്ണു ചെല്ലവുമ്. തற്പോതു കാല്ക്കൾ തലൈക്കു നേരോ മേലാക ഇരുക്കും.
5. ഇരുതിയാക, ഇരഞ്ഞു കാല്ക്കണ്ണയുമ് തലൈക്കുപ് പിൻപുമും, തരായില് പതിയുമാറു വൈക്കവുമ്. മുളങ്കാല്ക്കൾ മാടിയാതവാറു ഇരുത്തല് അവചിയമ്. മുച്ചൈ ചാതാരണമാക ഇരുക്ക വേണ്ടും.
6. തற്പോതു, കാല്ക്കണ്ണ മെതുവാക ഉയർത്തി, പിൻപു കൈകണ്ണ മുൻപുപോലെ തരായില് കൊണ്ണു വന്തു വൈക്കവുമ്. അതൻ പിൻപു മുന്നേയേ 135 പാകൈ, 90 പാകൈ, 45 പാകൈ എൻ്റു ഒമുങ്കില് കാല്ക്കണ്ണ മെതുവാകകു കൊണ്ണു വന്തു തരായില് വൈക്കവുമ്.

சிறிது நேரம் சவாசனத்தில் ஓய்வெடுத்த பின்னர், சாதாரண நிலைக்கு திரும்பலாம்.

கவனிக்க வேண்டியவை:

- ♦ எந்தவொரு நிலையிலும் முழங்கால்களை மடிக்கக் கூடாது.
- ♦ கால்களைக் கொண்டு சென்று தரையைத் தொடும்வரை சீராக முச்சை உள்ளிழுத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.
- ♦ ஆசனத்தின் பூரண நிலையில் சாதாரண சவாசத்துடன் இருத்தல் வேண்டும்.

பலன்கள்:

⇒ பின்பற்ற தசைகள், முதுகெலும்பு மூட்டுக்கள் முழுவதும் வலிமை பெறுகின்றன. (தொட்சி 21ஆம் பக்கத்தில்...)

சாதனையாளர்

இந்தியாவைச் சேர்ந்த அபிஷேக் தாவரே (Abhishek Thaware) என்பவரைப்பற்றி இந்த இதழில் பார்ப்போம். இந்தியாவில் குஜராத்தில் பிறந்த அபிஷேக் 5 வயதிலே போலியோ நோயினால் தன்னுடைய வலது கையை இழுந்தார். நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அபிஷேக்கிற்கு விளையாட்டின் மீது ஆர்வம் ஏற்பட்டது. ஒட்டப் பந்தயங்களில் ஆர்வம் கொண்ட அபிஷேக் கடுமையாகப் பயிற்சி செய்து பல போட்டிகளில் பங்குபற்றினார். தேசியமட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றி வெள்ளி மற்றும் வெண்கலப் பதக்கங்களை வென்றார்.

அப்போது அவர் விளையாட்டுக் கழகம் ஒன்றில் இணைந்து பயிற்சி பெற்றார்.

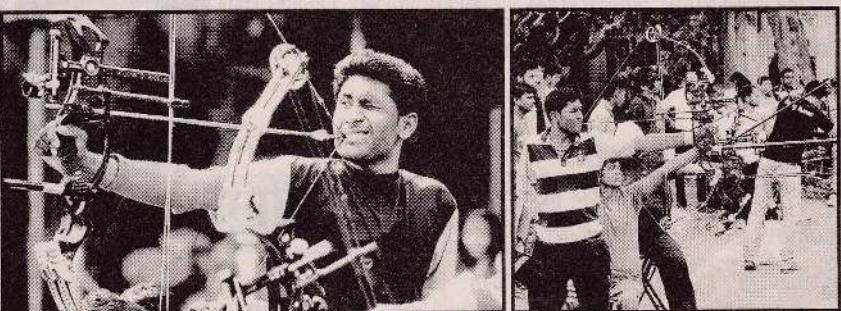

யற்கள் எய்யும் அம்பு

இவ்வாறு உணத்தை வென்று அவர் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் சாதித்துக் கொண்டிருந்தபோது தன் உடலில் ஊனம் இருப்பது அவருக்கு ஒரு பொருட்டாகவே இருக்கவில்லை. ஆனால் தூதிஷ்டவசமாக, ஒரு நாள் பயிற்சியின்போது அவருடைய முழங்காவில் காயம் ஏற்பட்டது. அவரைப் பரிசோதித்த வைத்தியர்கள் இனிமேல் அவர் ஒட்டப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று சூறிவிட்டனர். இதனால் மனமுடைந்தார் அபிஷேக்.

உடல் ஒத்துழைக்காவிடினும் மீண்டும் முயற்சி செய்து விளையாட்டுத் துறையில் எதாவது சாதிக்க வேண்டும் என நினைத்துக்கொண்டார். சில நாட்களின் பின் அவருடைய மைத்துனர் ஒருவரைச் சந்தித்தார் அபிஷேக். அந்த மைத்துனர்

வில்வித்தையில் (Archery) வல்லவர். அவர் அபிஷேக்கிடம் வில்வித்தை பயிலுமாறு கூறினார். வியப்படைந்த அபிஷேக் “கையற்ற நான் எவ்வாறு அம்பெய்வது?” என்று கேட்டார். சாதாரணமாக, கை அற்றவர்கள் தோலில் ஒரு கொழுக்கியைப் பொருத்திக் கொண்டு அம்பெய்வர். ஆனால் போலியோ காரணமாக அபிஷேக்கின் தோரூம் வலுவிழுந்துபோய் இருந்தது. எனினும் முயற்சி செய்ய முடிவெடுத்தார். இது கையால் வில்லை எந்தி, தன் பற்களால் அம்பை இழுத்து எய்ய முயற்சி செய்தார். ஆரம்பத்தில் மிகவும் கடினமாக இருந்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சி செய்து தேர்ச்சி பெற்றார்.

வில்வித்தைக்குத் தேவையான வில்லும் அம்புகளும் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தவை. அபிஷேக் நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவரிடம் அவற்றை வாங்குவதற்குப் போதிய பணம் இருக்கவில்லை. இதனால் இரண்டு வருடங்களாகப் பணம் சேர்த்தார். அத்துடன் அவரது தாய் தனது நகைகளை அடகு வைத்துப் பணம் கொடுத்தார். இவற்றை வைத்து, பயன்படுத்தப்பட்ட வில், அம்புகளை மலிவு விலையில் வாங்கிப் பயிற்சி செய்தார். இவருடைய ஆர்வத்தைப் பார்த்த சந்திரகாந்த் இலாக் (Chandrakanth Ilag) என்ற காவல்துறை அதிகாரி அபிஷேக்கிற்குப் பயிற்சி கொடுக்க முன்வந்தார். அவர் ஏற்கெனவே

பள்ளி மாணவர்களுக்கு இலவசமாகப் பயிற்சியளிப்பவர். அவருடைய உதவியாலும் தன்னுடைய அயராத முயற்சியாலும் அபிஷேக பற்களால் அம்பெய்வதில் நிபுணரானார். இவரே இந்தியாவின் ‘பற்களால் அம்பெய்யும் முதலாவது வீர்’ ஆவார்.

தினமும் 14

மணித்தியாலங்கள் பயிற்சி செய்து, இரு கைகளையும் பயன்படுத்தக் கூடிய ஆரோக்கியமான, 216 பேர் பங்குபற்றிய போட்டியில் 27ஆவது இடத்தைப் பெற்றார். முயற்சி இருந்தால் எதுவும் சாத்தியம் என்பதற்கு இவர்தான் சிறந்த உதாரணம். மாணவர்களாகிய எமக்கும் படிப்பதிலோ

அல்லது வேறு கலைகளைப் பயில்வதிலோ ஏதேனும் சிரமமோ தடைகளோ இருந்தால்கூட அபிஷேக்கிடம் இருப்பதுபோன்ற முயற்சி இருந்தால் நிச்சயமாக வெற்றி பெறலாம். 2020ஆம் ஆண்டில் நடைபெறவுள்ள ஊனமுற்றோருக்கான ஒவிம்பிக் போட்டியில் பங்குபற்றவிருக்கும் அபிஷேக்கை நாழும் வாழ்த்துவோம்.

ஆக்கம்: இ. பிரணவன், தரம் 8

(18ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

- ⇒ கழுத்துப் பகுதிக்குப் போதுமான இரத்த ஓட்டம் கிடைக்கப் பெறுகிறது.
- ⇒ நரம்புகள் வலிமை பெறுகின்றன.
- ⇒ தெளிராய்டு சூப்பிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கிறது.
- ⇒ முதுகெலும்பு நன்றாக வளைய உதவுகிறது

தொகுப்பு: இ. பிரகலாதன், தொண்டராசிரியர் (பழைய மாணவர்)

அழியாத இந்து தூரம் - IV

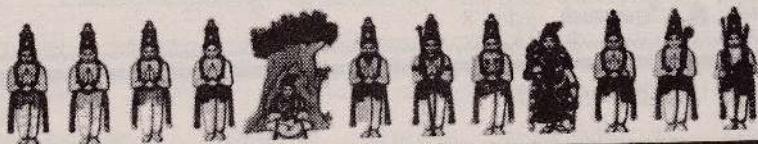
தியானம்

துலாயாம் ச்ரவணே ஜாதம் காஞ்ச்யாம் காஞ்சன வாரிஜாத் |
த்வாபரே பாஞ்ச ஜன்யாம்சம் ஸரோயோகி நமாஸ்ரயே ||

பொருள்: துவாபரயுகத்தில் காஞ்சியில் திருவெக்காவில்
பொய்கையில் பொற்றாமரையிலிருந்து ஜப்பசித் திருவோணத்தில்
பாஞ்சஜன்யம் என்னும் சங்கின் அம்சமாக அவதரித்த பொய்கை
ஆழ்வாரைப் போற்றுகிறேன்.

முகுந்தஸ்ய முகோல்லாஸ மூலவாக்ஜாலமூர்ச்சிதம் |
முநிமுக்யம் ஸரோஜாதம் முக்திமூலமுபாஸ்மஹே||

பொருள்: முகுந்தனின் முகம் மலரும் படியான பாகாங்களைப் பாடி
மயங்கி நிற்பவரும் ஆழ்வார்களில் முதல்வரும் முக்திக்கு மூலமாய்
இருப்பவருமான பொய்கை ஆழ்வாரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

ஆழ்வார்கள் - பொய்கை ஆழ்வார்

கைதைசேர் பூம்பொழில் சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான் கவிஞர்போரே - வையத்து
அடியவர்கள்வாழ அருந்தமிழ்நூற்றந்தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

தோற்றுவாய்

அயோத்தி, மதுரா, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகாபுரி ஆகிய ஏழு முக்தித் தலங்களுள் ஒன்று காஞ்சிபுரம். தமிழ்க் குமரியின் நெற்றித் திலகம் பேண்ற சிறப்புடைய தொண்டை நாட்டின் பழம்பெரும் நகராகக் காஞ்சிபுரம் விளங்கி வருகிறது. இது கச்சி என்றும் திரு அத்தியூர் என்றும் வழங்கப்பட்டது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த காஞ்சி நகரில் பல திவ்யத் திருத்தலங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் திருவெ.கா என்பதும் ஒன்றாகும்.

பொய்கையார் திரு அவதாரம்

அங்கு திருமாலின் பெருங்கருணை பெப்போதும் பொழிகின்ற பக்தர்களின் பாடல்கள் எக் காலத் திலும் ஒலித் துக்கொண்டிருக்கும். யதோத்காரி (சொன்ன வண்ணம் செய்தான்) எனும் விஷ்ணு திருக்கோயில் சந்தியின் அருகே பொற்றாமரைப் பொய்கை ஒன்று அமைந்துள்ளது. அங்கு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் நீராடுவதாகவும், அப் பொய்கை முக்திப்பேறு அளிக்க வல்லது என்பதும் ஐதிகம். அத்துடன் அநூட் குணங்களுக்கு உறைவிடமான திருமகள் நாதன் தன்னை அடைந்தவர்களின் பிறவித் துயரங்களைப் போக்குவதுமாகிய அப் புனிதப் பொய்கையானது ஞான ஒழுக்கங்களையுடைய பக்தர்களின் தூய மனம்போல் தெளிவற்றுப் பொலிந்து விளங்கும்.

இவ்வாறான சிறப்புப் பொருந்திய பொய்கையில் மலர்ந்திருக்கும் பொற்றாமரை மலர் ஒன்றிலிருந்தே, சித்தார்த்தி வருஷம் ஜப்பசி மாதத் தில் சுக்கிலாஷ்டமி செவ்வாய்க்கிழமை அன்று திருவோனை நட்சத்திரத்தில், 'பொய்கையார்' அவதரித்தார். பொய்கையில் தோன்றியதால் அவருக்கு இப் பெயர் வந்தது.

யதோத்காரி திருக்கோயில்

அவர் இனிய வாசம் தவமும் துளசிபோல் அன்பே குணமாகக் கொண்டு அறிவொளி வீசம் ஞானச் சுடாக, பக்தியின் முழுப்பொருளாக விளங்கினார். சங்கு, சக்கரம், கதை, வில், வாள் என்கின்ற திருமாலின் ஜந்து ஆயுதங்களில் ‘பாஞ்சஜன்யம்’ என்னும் சங்கின் அம்சமாகத் தோன்றியவரே பொய்கை ஆழ்வார்.

திருமால் ‘பாஞ்சஜன்யம்’ என்ற அசுரனைக் கொண்ற பின், அவனது எலும்புகளால் செய்த சங்கிற்கு பாஞ்சஜன்யம்’ என்ற பெயர் ஏற்பட்டது..

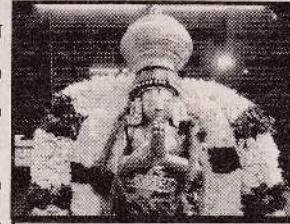
இந்தச் சங்கு பகவானுக்கு மிகவும் பிரியமானது. குருகேஷத்திரப் போர்க்களத்தில் பூர்வகிணர் பாஞ்சஜன்யத்தை ஊதியபொழுது தோன்றிய, இடிமுழுக்கம் போன்ற ஒலியானது கெளாவர்களின் இதயத்தைப் பிளந்து அவர்களின் வலிமையைக் குலைத்தது. இவ்வாறே பொய்கையாரும் நாத்திகர்களின் இதயத்தில் அம்பாகப் பாய்ந்து, தமது இனிய அருளிச்செயல் பாசுரங்களால் அவர்களை நடுங்க வைத்தார்.

பொய்கை ஆழ்வார் ஞானம், பக்தி, வைராக்கியம் ஆகியவற்றின் உறைவிடமாகத் திகழுந்தவர். துறவறும் புண்டு, திருமாலின் சேவைக்கே தன்னை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். இறைவனைத் தவிர வேற்றிலும் மனத்தைச் செலுத்தாமல் வாழுந்தவர். திருமால் எழுந்தருளியுள்ள திவ்ய தேசங்கள்தோறும் சென்று வழிபட்டு வந்தவர். அவர், “என் அன்பு, திருமாலை அணுகு என்கிறது; என் நா அப் பெருமானுடைய ஆழி எந்திய தோளை ஏத்து என்கிறது; என் கண்கள் பிறப்பு இறப்பு அற்ற பெருமாளைக் காண் என்கிறது; என் செவிகள் ஆதி முதல்வன்தன் புகழைக் கேள் என்கிறது” என்பார்.

அகம் கரைந்து, உள் ஓடுங்கித் திருமாலின் திவ்ய அழகில் தன்னையும் மறந்து போவார். இவ்வாறு கண்டோர் யாவரும் வியந்து வணங்கிப் போற்றும் மெய்ஞானச் செல்வராய் விளங்கினார் பொய்கையார்.

இவர் திருவரங்கத்தில் பல நாட்கள் தங் கியிருந் தார். பின் னர் திரு விண்ணகரம், திருக்கோவலூர், திரு வேங்கடம் போன்ற பல திவ்ய தேசங்களைத் தரிசித்து, பரம்பொருளாம் ஸ்ரீமந் நாராயணனை அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தபடி வாழ்ந்து ஸ்ரீ பொய்கை ஆழ்வார் வரலானார்.

செய்யதுலா வோணத்திற் செகத்துதித்தான் வாழியே
திருக்கச்சி மாநகரஞ் செழிக்கவந்தோன் வாழியே
வையந்தகளினாறும் வகுத்துரைத்தான் வாழியே
வனசமலர்க் கருவதனில் வந்தமைந்தான் வாழியே
வெய்யகதி ரோன்தன்னை விளக்கிட்டான் வாழியே
வேங்கடவர் திருமலையை விரும்புமவன் வாழியே
பொய்கைமுனி வடிவழகும் பொற்பதமும் வாழியே
பொன்முடியுந் திருமுகமும் பூதலத்தில் வாழியே ||

ஸ்ரீ பொய்கை ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம் !!

தொடரும்...

ஆக்கம்: சி. அபிராமி, தொண்டராசிரியை (பழைய மாணவி)

செயல் களனைத் தையும் எனக் கே அர்ப்பணித் து,
என்னையே அடையத்தக்க உயர்ந்த நோக்கமாகக் கொண்டு,
என்னையே வழிப்படு, வேறு எதிலும் அர்ப்பணிப்பைச்
செலுத்தாமல், என்னையே தியானித் து, இப்படியே
என்னிலேயே தங்கள் மனத்தை நிலைக்கக் செய்வர்கள்
எவ்ரோ, அவர்களை, இந்த மரணத்தின்பாற்படும் உலகம்
எனும் கடலில் இருந்து தாமதமில்லாமல் நான் விடுவிப்பேன்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

உங்கள் சீந்தனைக்கு...

ஜப்பான் நாட்டில் புகழ் பெற்ற புத்தத் துறவியாக “பாங்கே” என்பவர் இருந்தார். அவர் மக்களுக்குத் தியானம் செய்வதைப் பற்றி அவ்வப்பொழுது பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வந்தார். இதில் கலந்து கொள்வதற்காக பலர் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்து தும் வந்தனர்.

இப்படி வந்தவர்களில் ஒருவன் திருடன்! ஒரு முறை அவன் திருடுவதை மற்றவர்கள் கையும் களமுமாகப் பிடித்துவிட்டனர். அவனை நோகத் துறவியிடம் அழைத்துச் சென்று, “இவனை உடனே இங்கிருந்து அனுப்பிவிடுக்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் துறவியோ இந்த நிகழ்ச்சியைச் சிறிதும் கண்டு கொள்ளவில்லை. அவனை அப்படியே விட்டுவிட்டார். மீண்டும் திருட முயலும்போது பிடிபட்ட அவன் துறவியிடம் இழுத்து வரப்பட்டான். இந்த முறையும் அவர் அவனை விட்டுவிட்டார். இதைக் கண்டு மற்ற எல்லா சீடர்களும் கோபம் கொண்டனர். “ஓன்று, நாம் தங்க வேண்டும்; இல்லையேல் இந்தத் திருடன் இங்கிருக்க வேண்டும்” என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். தங்கள் கருத்தை ஓர் ஒலையில் எழுதி, அதில் எல்லோரும் கையொப்பம் இட்டனர். அந்த ஒலையைத் துறவியிடம் தந்துவிட்டு அவாது பதிலை ஏதிர்பார்த்து எல்லோரும் நின்றார்கள்.

அதைப் படித்துப்பார்த்த துறவி, “நீங்கள் அறிவுள்ளவர்கள்! உங்களுக்கு நல்லது எது,

கெட்டது எது என்று கெறிந்துள்ளது. நீங்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் செலவலாம். நீங்கள் விரும்பிய யாரிடம் வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். ஆனால், இவனைப் பாருங்கள்! இவனுடைய நிலை பரிதாபமானது. இவனுக்கு நல்லது எது, கெட்டது எது என்று இன்னும் புரியவில்லை. நான் கற்றுத் தாவில்லை என்றால் யார் இவனுக்குக் கற்றுத் தருவார்கள்? நீங்கள் எல்லோரும் என்னை விட்டுப் போனாலும் சரி, நான் இவனை அனுப்பவதாக இல்லை!” என்றார். அதைக் கேட்ட அந்தத் திருடனின் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாய்க் கண்ணீர் வழிந்தது. அன்று முதல் திருடும் என்னை அவன் உள்ளத்தை விட்டே மறைந்து போயிற்று!

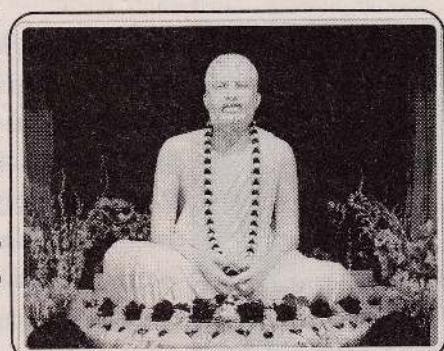
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

(14ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

என் இவ்வாறு செய்தார் என்பவற்றைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டேன். எனக்கு இனிமேல் புறப் பூஜை அவசியமில்லை. இத்தனை நாள் செய்த பூஜையின் பலன் எனக்குக் கைகூடிவிட்டது” என்றார். பின்பு எவ்வித தயக்கமுமின்றி இராமகிருஷ்ணர் உண்ட மீதத்தைப் பிரசாதமாக உட்கொண்டார்.

மேலும் புறப் பூஜையின் பலனாக இராமகிருஷ்ணரிடத்தில் தனது இஷ்ட தெய்வமான ஸ்ரீ இரகுவீரின் தரிசனத்தைக் கண்ட பின்பு, தான் இதுவரை காலமும் பூஜித்து வந்த ரகுவீரின் சிலையை எவ்வித தயக்கமும் இன்றி கங்கையில் விட்டு விட்டார்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில் ...)

மூலம்: குருதேவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் - சுவாமி சாரதானந்தர்
ஆக்கம்: உ. சசிதூரன், பழைய மாணவன்

மைசூர் மாளிகையில் சுவாமி விவேகானந்தர்...

குருதேவர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் முதன்மைச் சீடான சுவாமி விவேகானந்தர் (சுவாமிஜி) குருதேவின் மகாசமாதிக்குப் பிறகு இந்தியாவின் பல இடங்களுக்குப் பரிவிராஜகத் துறவியாகச் சென்று வந்தார். பரிவிராஜகம் என்பது ஒரே இடத்தில் சில நாட்களுக்கு மேல் தங்காமல் தொடர்ந்து பயணித்துக் கொண்டே இருக்கும் துறவு முறை. இவ்வாறு சுவாமிஜி இந்தியாவின் பல இடங்களுக்கும் சென்று கொண்டிருந்தபோது ஒருமுறை கர்நாடக மாநிலத்திலுள்ள மைசூருக்கு வந்தார். அங்கே மைசூர் மகாண திவானின் (ஆளுநர்) வீட்டில் விருந்தினராகத் தங்கியிருந்தார். சுவாமிஜியின் ஆழந்த அறிவையும் உன்னதமான இலட்சியங்களையும் கண்ட திவான் அவரை மைசூர் மன்னரான சாமராஜேந்திர உடையாருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அதன்பின் சுவாமிஜி மைசூர் மன்னனின் விருந்தினராக மைசூர் அரண்மனையில் தங்கினார். இந்த மாளிகை தீபத்திருநாளில் விளக்கொளியில் ஜொலிக்கும் அழகைத்தான் அட்டைப்படத்தில் காண்கிறீர்கள். இந்த மாளிகையில் சுவாமிஜியின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களைக் காண்போம்...

மைசூர் மகாராஜா

அக் காலத்தில் இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்தனர். எனினும் மைசூர் போன்ற இடங்களில் அரண்மனையில் அரசர் இருந்தாலும் அரச ஆட்சி ஆங்கிலேயர் வசம் இருந்தது. ஒருநாள் அரசவைப் பிரமுகர்கள் பலரது முன்னிலையில் மன்னரும் சுவாமிஜியும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது மன்னர், “சுவாமிஜி! எனது அரசவையினரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அதற்கு சுவாமிஜி, “மன்னா! நீங்கள் பரந்த இதயம் படைத்தவர். ஆனால் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்கள் மற்ற

அரசவையினரைப்போல்தான். மன்னரை வஞ்சித்து ஆங்கிலேயருக்குப் பொருள் சேர்த்துக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள்” என்றார். இதன் பிறகு உரையாடலை நீட்டிக்கொண்டு போக விரும்பாத மன்னர், வேறு விசயம்பற்றிப் பேசலானார். பின்னர் கவாமிஜியிடம் தனிமையில், “கவாமிஜி! வெளிப்படையாகப் பேசுவது சில வேளாகளில் பிரச்சனையாகிவிடும். அரசவைப் பிரமுகர்களின் முன் அவர்களைப்பற்றி இப்படிப் பேசினால் அவர்கள் உங்களுக்கு விஷம் வைத்துக் கொல்லக்கூடத் துணிந்துவிடுவார்கள்” என்றார். அதற்கு கவாமிஜி கம்பீரமாக, “செய்யட்டும்! உயிர் போய்விடும் என்று பயந்து ஓர் உண்மையான சன்னியாசி சத்தியத்தைக் கைவிடுவானா?” என்றார். கவாமிஜியின் கம்பீரத்தைக் கண்டு வியந்து நின்றார் மன்னர்.

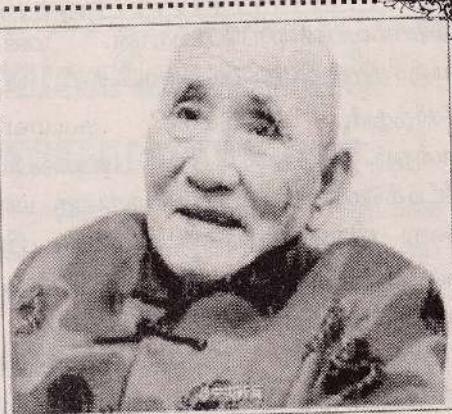
பாரிவிராஜகராக கவாமிஜி

இன்னொரு நாள் மன்னர் கவாமிஜியிடம், “கவாமிஜி! உங்களுக்கு நான் என்ன செய்யட்டும்?” என்று கேட்டார். அதற்கு கவாமிஜி நேரடியாகப் பதில் கூறாமல், இந்தியாவின் பெருமை, அதன் ஆண்மீக மகிழை போன்றவற்றை எடுத்துக் கூறினார். பின்னர் மேலை நாட்டு விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும், இயக்கீதியாகப் பணி செய்வதுமே இந்தியாவின் அப்போதைய தேவை என்பதை எடுத்துக் கூறினார். இந்தியாவின் ஆண்மீகப் பொக்கிஷம் மேலைநாடுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். இறுதியாக, “மன்னா! எனக்கு என்ன வேண்டும் என்றானே கேட்டார்கள்! எனது தேவை இதுதான்: மேலைநாடு நமக்கு உதவ வேண்டும். எப்படித் தெரியுமா? நமது பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதன்மூலம் நமக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். நமது மக்களுக்கு நவீன விவசாயம், நவீன தொழிநுட்பங்கள், நவீன விஞ்ஞானம் போன்றவற்றைக் கற்பிக்க வேண்டும்” என்றார். கவாமிஜியின் உணர்ச்சிபூர்வமான கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொண்டார் மைசூர் மகாராஜா.

* * * * *

உண்மைச் சம்பவம்

ஏழூச் சிறுவர்களுக்குக் கல் வி அறிவைக் கொடுப்பதற்காகத் தனது வாழ்வையே அர்ப்பணித்த ஒருவரைப்பற்றி இந்த இதழில் பார்ப்போம்.

‘பாய் ::பாங்லி’ (Bai Fangli) என்பவர் சீனாவில் வாழும் ஓர் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுனர் ஆவார். இவர் தனது எழுபத்து நான்காவது வயதில் ரிக்ஷா ஓட்டுவதை நிறுத்திவிட்டு இறுதிக் காலத்தை நிம்மதியாகக் கழிப்பதற்காகத் தனது சொந்த ஊரிற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் சிறுவர்கள் வயலில் வேலை செய்வதைக் கண்டார்.

முதியவரின் பரந்த உள்ளம்

அவர்கள் என் வயல்களில் வேலை செய்கிறார்கள் என்று விசாரித்தபோது அவர்களிடம் கல்வி கற்பதற்குத் தேவையான பணம் இல்லை. இதனாலேயே வயல்களில் வேலை செய்கிறோம் எனக் கூறியுள்ளனர். இதனால் வருத்தமடைந்த பாய் ::பாங்லி தன்னிடம் இருந்த 5000 யான்களை (1,18,000/- ரூபாய்) வழங்கினார். பின் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக மீண்டும் டியான்ஜின் (Tianjin)இற்கு ரிக்ஷா ஓட்டுவதற்காகச் சென்றார்.

இவர் டியான்ஜினில் புகையிரத நிலையத்திற்கு அருகில் ஒரு சிறு வீட்டில் வசித்துக்கொண்டு ரிக்ஷா ஓட்டிக்கொண்டிந்தார். இவர் சில வேளைகளில் 24 மணி நேரமும் தூங்காமல் ஓட்டியதுண்டு. இவர் எனிய உணவுகளையே உண்டார். மக்களால் குப்பையில் இடப்பட்ட உடைகளையே சரி செய்து அணிந்தார்.

இவ்வாறு சிறிது சிறிதாகப் பணத்தைச் சேகரித்த இவர் 2001ஆம் ஆண்டு தனது 90ஆவது வயதில் தனது ரிக்ஷாவில் டியான்ஜின் யாஹுஹூவா (Tianjin Yaohua) என்ற பாடசாலைக்குச் சென்று தனது இறுதிச் சேமிப்பைச் சேர்த்தார். “தன் னால் இதற்குமேல் வேலை செய்ய முடியவில்லை” என்று மாணவர்களிடமும் ஆசிரியிடமும் கூறிவிட்டுச் சென்றார். இவர் 20 வருடம் உழைத்து மொத்தமாக 3,50,000 யான்களை (82 இலட்சம் ரூபாய்) தானமாக அளித்துள்ளார். இவரது உதவியால் 300 மாணவர்கள் கல்வி கற்றுள்ளனர்.

உதவுவதற்கு வயது ஒரு தடையே அல்ல என இவர் வாழ்ந்துகாட்டியுள்ளார். ‘ஒரு படிப்பறிவில்லாத வயதான ரிக்ஷா ஓட்டுரால் 300 மாணவர்களுக்குக் கல்விக்காக உதவ முடியும் என்றால் எம்மால் எத்தனை பேருக்கு எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியும்?’ என சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எம்மால் பண உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும் படிப்பதில் சிரமப்படுகின்ற சக மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யலாமோ அது மட்டுமல்லாமல் நாம் நமது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து படித்தாலே அது அவர்களுக்கும் எம்கும் மிகுந்த நன்மையைத் தரும். எனவே நாமும் எம்மால் இயன்ற உதவியை ஏனைய மாணவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ்பவரே வாழ்பவர். மற்ற எல்லோரும் உயிருடன் இருந்தும் இறந்தவருக்குச் சமமானவர்.

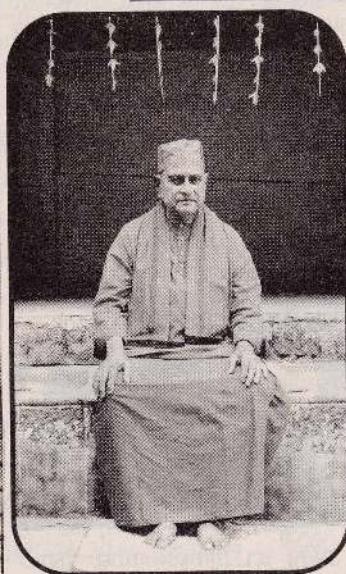
-கவாமி விவேகானந்தர்-

ஆக்கம்: த. சௌமியன், உயர்தரம்

அகில உலக இராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஹன் அமைப்பின் உபதலைவர் மதப்பீர்குரீஸ் ஸ்ரீமத் சவாமி கௌதமானந்தஜி மகராஜ் அவர்கள் தனது இலங்கை வீஜயத்தீந் போது எது அறைநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு 06.08.2017 அன்று ஆற்றிய உரையில்ருந்து ஒரு பகுதி.....

கேட்டுச் சுனுவத்துவம்

'எமக்கு அறுநெறிப் பாடசாலை கற்றுத் தருவது என்ன? நாம் அனைவரும் ஏன் இங்கு ஒன்றுசேர்ந்து இருக்கின்றோம்?' அனைத்தும் குருதேவர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் விருப்பப்படியே நடக்கின்றது. அவருடைய வாழ்க்கையை நாம் அனைவரும் கட்டாயம் படிக்க வேண்டும். தன்னுடைய செயல்கள் மற்றும் சிந்தனைகள் மூலம் அவர் எமக்குப் பல விடயங்களைக் கற்றுத் தருகிறார். கொழும்பு நகரில் பல குழந்தைகள் இருந்தும் நாம் ஒரு சிலரே இங்கு வருகிறோம். குருதேவருடைய அன்புப் பார்வையில் தென்பட்டவர்கள் நாங்கள். ஆகவே என்றென்றும் அவரிடம் பக்தி செலுத்தி வாழ வேண்டும்.

நல்லவர்களாக வாழ்வது எப்படி? அதற்கு நான்கு வழிகளைப் பின்பற்றினால் போதும்.....

1. உண்மை பேசுதல்

குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு உண்மை பேசுவது என்பதைக் கற்றுக்கொடுக்கத் தேவையில்லை. கள்ளம் கபடம் அற்றவர்கள் நீங்கள். பொய் சொல்வதற்குத்தான் யோசிக்கவோ

தயங்கவோ வேண்டும். ஆனால் உண்மை சொல்ல எந்தவித தயக்கமும் யோசனையும் தேவையில்லை. எனினும் உண்மை சொல்வதற்கு ஒரு தைரியம் வேண்டும். அதனை வளர்த்துக்கொள்ளவே நீங்கள் இங்கு வருகிறீர்கள்.

2. அனைவரையும் நேசித்தல்

அனைவரையும் நேசித்தல் என்பது வெறுமனே அன்பு செலுத்துவதோடு மட்டுமன்றி அவர்களுக்கு உதவி, தொண்டு என்பவற்றைச் செய்தலும் ஆகும். அவ்வாறு செய்பவை ‘இறைவனுக்கே அர்ப்பணம்’ என்ற எண்ணை இருக்க வேண்டும். தெய்வத் திருமூவரின் (ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், சாரதா தேவியர், சுவாமி விவேகானந்தர்) வாழ்க்கையில் நடந்த பல சம்பவங்கள் இதனை நிருபிக்கின்றன. சுவாமி விவேகானந்தர் சிக்காகோவில் தனது உரையைத் தொடங்கும் போது “அமெரிக்க சகோதரர்களே சகோதரிகளே!” எனக் கூறியே ஆரம்பித்தார். அதேபோல அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவி தன்னிடம் ‘இல்லை’ என வருவோரைத் தனது குழந்தைகள் போல நடத்தினார். இவை நமக்குப் புலப்படுத்தும் உண்மை யாதெனில் நாம் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் மற்றவர்களை மதித்து அன்புடன் நடத்த வேண்டும் என்பதாகும்.

3. துண்ணவமின்னம்

நிச்சயமாக இந்தப் பண்பு சுவாமி விவேகானந்தரிடம் அதிகமாக இருந்தது. தனது நாட்டிற்காகவும் அதன் மக்களுக்காகவுமே அவர் தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்தார். அதன் பயனே இந்த இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆகும். மற்றவர்களுக்காக கஷ்டப்படுவதும் ஒரு வகைக் கர்ம யோகமே.

4. இறை நம்பிக்கை

இந்த நான்கு பண்புகளில் மிக முக்கியமான பண்பு இதுவாகும். இன்று உங்களுக்குப் பயிற்றப்படும் சமயக்கல்வி, இசைக்கல்வி, யோகம் என்பவை அனைத்தும் இறைவன் மீது உங்களுக்கு அசைக்கமுடியாத ஒரு நம்பிக்கையையும் பக்தியையும் கொண்டு வரவே ஆகும். இக் கலியுகத்தில் நாம் ஜூபமே இறைவனை அடைய ஒரே வழி. எனவே அதனைச் சரியாகப் பின்பற்றுவார்கள். வாழ்வு வளம்பெறும்.'

தொகுப்பு: மோ. செந்தூரன், தன்னார்வத் தொண்டர் (பழைய மாணவன்)

செய்திகள்

ஆகஸ்ட் 14ஆம் திகதியன்று யசோதை குமரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரது ஜெயந்தி தினம், எமது ஆச்சிரமத்தில் பூஜை, பஜனை, போன்ற நிகழ்வுகளுடன் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

மோதகப் பிரியரும், முதல் வணக்கத் திற்கு உரியவருமான விநாயகப் பெருமானுடைய சிறப்பு தினங்களில் ஒன்றான ஆவணிச் சதுர்த்தி ஆகஸ்ட் 25ஆம் திகதி அன்று எமது ஆச்சிரமத்திலும் செப்டெம்பர் 10ஆம் திகதி எமது சமய பாடசாலையிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரது நேரடிச் சீடர்களான சவாமி இராமகிருஷ்ணானந்தர், சவாமி நிரஞ்சனானந்தர், சவாமி அத்வைதானந்தர், சவாமி அபேதானந்தர், சவாமி அகண்டானந்தர் ஆகியோரது ஜெயந்தி தினங்கள் முறையே ஜூலை 21, ஆகஸ்ட் 7, 20 மற்றும் செப்டெம்பர் 14, 20 ஆகிய திகதிகளில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன.

செப்டெம்பர் 17ஆம் திகதியன்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி தினமும்,

சமய பாடசாலையின் 65ஆவது ஆண்டு விழாவும் ஞாயிறு சமய பாடசாலை மாணவர்களால், இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்றைய தினம் மாணவர்களின் நடனம், பேச்சு, பஜனை, நாடகம் மற்றும் யோகாசனம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்பட்டன. அந் நிகழ்விற்குப் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்த கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியின் அதிபர் திரு. ப. பரமேஸ்வரன் அவர்கள் மாணவர்களின் கைவண்ணங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையான விவேக வாழ்வினையெழும் வெளியிட்டு வைத்தார்.

துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய முப்பெருந் தேவியரின் அருளை வேண்டி செப்டெம்பர் 21ஆம் திகதி முதல் 29ஆம் திகதி வரையிலான 9 நாட்களும் நவராத்திரி விரதம் ஆச்சிரமத் தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. இதையாட்டி, தினமும் காலையில் தேவி மஹாத்மிய பாராயணம் இடம்பெற்றது. மகா அஷ்டமி தினமான செப்டெம்பர் 28ஆம் திகதி ஆச்சிரமத் தில் சிறப்பு நோமம் நடைபெற்றது. இறுதி நாளான விஜயதசமியன்று ஆச்சிரமத் தில், மீர்மத் சுவாமி இராஜேஸ்வரானந்தஜி மகாராஜ் அவர்களால் பல சிறுவர்களுக்கு வித்யாம்பம் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது.

செப்டெம்பர் 30ஆம் திகதியன்று இராமகிருஷ்ண மிஷனில் இயங்கி வரும் விவேகானந்த நுண்கலைக் கல்லூரியிலும் விஜயதசமி தினம் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. அங்கு சங்கீதம், பண்ணிசை, வீணை, ஆகிய கலைகள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வருவது

குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றைய தினம் புதிய மாணவர்கள் பலரும் இணைந்து கொண்டனர்.

அக்டோபர் 1ஆம் திங்கியன்று எமது சமய பாடசாலை மாணவர்களால் நடனம், பேச்சு, நாடகம் போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் நவராத் திரி வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

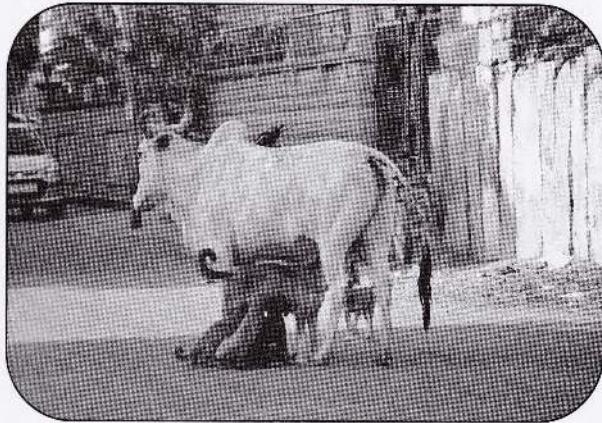
அகில உலக பீர் இராமகிருஷ்ண மிஷன் மற்றும் மடத்தின் உபதலைவரும், சென்னை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மற்றும் மடத்தின் தலைவருமாகிய வணக்கத்திற்குரிய ஸ்ரீமத் சுவாமி கௌதமானந்தஜி மகாராஜ் அவர்கள் ஜூலை 23ஆம் திங்கி இலங்கைக்கு வருகை தந்து பல இடங்களுக்கும் விஜயம் செய்து தமது ஆசிகளை வழங்கினார். அத்துடன் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷனிலுள்ள இராமகிருஷ்ண அடியவர்கள் பலருக்கும் மந்திர தீட்சை அளித்தார். மேலும் ஆகஸ்ட் 1ஆம் திங்கி எமது ஞாயிறு சமய பாடசாலை மாணவர்களுக்குத் தமது அருளாசியை வழங்கியதோடு, குழந்தைகளாகிய நாம் எவ்வாறு நல்லவர்களாக உருவாக வேண்டும் என்பதற்குரிய அறிவுரைகளையும் வழங்கியிருளினார். அத்தோடு எமது அறிநெறி அமுதத்தின் 17ஆவது அமுதத்தின், 3ஆவது துளியை வெளியிட்டு வைத்தார். மேலும் ஆகஸ்ட் 7ஆம் திங்கியன்று சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் நேரடிச் சீட்ர்கள் வந்து தங்கிச் சென்ற கொழும்பு 13இலுள்ள தம்பையா சத்திரத்தின் அறையைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார்.

தொகுப்பு: பா. ஜெனனி, தொண்டராசிரியை (பழைய மாணவி)

படம் தரும் பாடம்

- மாசக்ர் கருத்து ...

அன்புக்கு மொழிகள், மதங்கள், சாதிகள், இன் வேற்றுமைகள் தேவையில்லை என்ற தத்துவத்தினை இந்தப் படம் எமக்கு விளக்குகிறது. நாய்க்குட்டிகள் தமது தாயிடம் பால் பருக, அந்தத் தாய் நாயானது ஒரு பசுவிடம் பால் பருகுகிறது. தாய்மை என்ற உன்னதமான உறவை எம்மால் இங்கு காணமுடிகிறது.

பகுத்தறிவு உள்ள மனிதர்களாகிய நாம் வேற்றுமை, பொறுமை மற்றும் முரண்பாடுகளை எம்மிடையே கொண்டுள்ளோம். ஆனால் இந்த ஜந்தறிவுடைய ஜீவன்களின் ஒற்றுமையையும் பாசத்தையும் பார்க்கும்போது கல்வெந்திச்சக்காரர்கள்கூட மனம் இளகி விடுவார்கள். அந்த அளவுக்கு இவற்றின் பாசப்பிணைப்பு உள்ளது.

தன் இனம் இல்லாத வெற்றாரு இனத்தைச் சேர்ந்த நாய்க்குப் பச பால் கொடுப்பதைப்போல நாமும் உதவி கேட்டு வருவோருக்கு இனம், மதம், சாதி பார்க்காமல் இயலுமான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். அத்துடன் விலங்குகளையும் நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதையே அனைத்து மதங்களும் எமக்கு போதிக்கின்றன. நாமும் அவற்றைச் சரியாகப் பின்பற்றுவோமாக.

“பக்தர்களிடம் கொண்ட சுறுப்பனயால் நான் அவர்களின் இள்ளத்தில் வீற்றிருந்து, அறியாகும் காரணமாகத் தோன்றிய இருப்பா, பிரகாசக்கன்ற தூங்பத்தினால் இகற்றுகிறேன்.”

- ஸ்ரீ சுறுஞ்சார் -

அன்பளிப்பு ரூ. 10.00